

עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצת עיר

מן המניין

מס' 10/24

מיום 2/9/24

פרוטוקול ישיבת מועצת עיר מן המניין מס' 10/24
שהתקיימה ביום 2/9/24 בבניין העירייה

נוכחים:

אמנון סעד	- ראש העיר
יובב גוניקמן	- משנה לראש העיר
שמואל רוטמן	- מ"מ וסגן ראש העיר
שימי בונפיל	- סגן ראש העיר
יוסי חזן	- סגן ראש העיר
דוד מזרחי	- חבר מועצה
הדר מימון	- חבר מועצה
משה מגן	- חבר מועצה
חיים אפרגן	- חבר מועצה
יעלה מקליס	- חברת מועצה
ורדי בושרי	- חבר מועצה
ליאור גלבוש	- חבר מועצה
ברק עטרי	- חבר מועצה
ויקטור ג'נח	- חבר מועצה

חסרים:

דוד חרד	- חבר מועצה
---------	-------------

סגל:

גיל סימנהויז	- מנכ"ל עירייה
עו"ד רוני חלמיש	- יועמ"ש
גל לניאדו	- גזבר
אורנית ישעיהו שוורץ	- מנהלת מח' ספורט
שרית קפלן	- ס' יועמ"ש
דניאל נחמיה	- דובר העירייה
חי מיטלמן	- עוזר ראש העיר
אופק אפרים אללוף	- עוזר בלשכת ראש העיר

על סדר היום:

1. דבר ראש העיר.
2. אישור מועצת העיר לפתיחת תב"ר בסך של 450 אש"ח עבור השתתפות בשיפוץ בית העלמין בסך 250 אש"ח והשתתפות בשיפוץ המקווה במונוסון בסך של 200 אש"ח, בהתאם להסכם פשרה עם המועצה הדתית. מקורות מימון : קרנות הרשות
3. אישור מועצת העיר להגדלת תב"ר מס' 1247 - ביצוע מערכת פניאומטית לסילוק אשפה ביתית בשכונת "גדות" (תמ"ל 1041). מקורות מימון : קרנות הרשות.
4. אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש).
5. אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

פרוטוקול

אמנון סעד: ערב טוב לכולם. אנחנו מתכבדים לפני התחלת הישיבה, להזמין לפה גאווה לאומית עירונית שלנו, ענבר לניר. יש פה הרבה אנשים שירצו להחמיא לך, אז שבי. באמת, ענבר, כולנו עצמנו את עינינו ועצרנו את נשימתנו כדי שענבר תתקדם, והיא באמת התקדמה במהלך התחרות. במהלך הקרב האחרון, הייתה לנו הרגשה, אופק ואני, שאת מתמודדת עם איזה "הר". כמה היא שוקלת יותר ממך? אמרתי שזה לא פייר, אבל הייתה לנו הרגשה-

הדר מימון: היה לי לקוח שאמר שזה לא שאלות ששואלים גברת.

אמנון סעד: לא, זה החמיא לה. לא חשוב. אופק ואני ניתחנו, אופק היה הפרשן האישי שלי, ובאמת כססנו ציפורניים וקיוונו שתזכי במדליית זהב, אבל אנחנו תמיד נהיה מוכנים להסתפק במדליית כסף. באמת, הייתה הרגשה אדירה באוויר, אחר כך גם כשקיבלנו אותך, שבוע אחר כך ביום ראשון, ראינו כמה ילדים, כמה הורים, כמה אנשים זה עשה להם חם בלב, ובכלל, ההשראה הזאת שהייתה אלופת העולם ב-2023, נכון? אם תרצי אחר כך, תספרי לנו על זה.

מחיאות כפיים

ויקטור גינצ: אני חייב להגיד שזו מדליה יחידה ליהוד, הראשונה ליהוד.

אמנון סעד: שלומי שבת, לא נחשב? היה פסטיבל שהוא זכה במשהו. אז, באמת, אנחנו גאים לארח אותך פה, נרגשים לארח אותך פה. אנחנו מודים לך באמת על זה שהעלית לנו את מצב הרוח הלאומי, מצב הרוח העירוני, האישי. זאת הייתה נקודה אור בתוך כל החוויה הרעה הזאת שאנחנו חווים במשך אחד עשר החודשים האחרונים ואני בטח לא האחרון שירצה פה להגיד כמה מילים, אז בואו נעשה את זה רק באופן מסודר. עוד פעם, אני מודה לך באופן אישי, הסבת לנו גאווה גדולה.

שימי בונפיל: מצטרפים לברכות.

יוסי חזן: כן, אני גם.

אמנון סעד: יוסי הוא מחזיק תיק הספורט, אבל הוא לא מבין בג'ודו.

יוסי חזן: מצטרף לברכות, באמת. ראיתי איך את דמות להערצה, כל הילדים מחכים לך, שמחים, קופצים ואת נתת להם ככה הרבה כוח, באמת, ישר כוח גדול.

גיל סימנהויז: ברכות. גאווה גדולה, באמת. אני חושב שהצרחות שיצאו פה מבניין העירייה הגיעו עד תחילת העיר. גאווה גדולה.

הדר מימון: ברכות גם להורים, שצריכים- (מחיאות כפיים). לא קל להריץ ילדה לתחרויות-

שמואל רוטמן: אתם לא מרגיזים אותה, נכון?

(אבא של ענבר): מתי שהיא רוצה את האוטו, היא מקבלת או האוטו.

אמנון סעד: דיברנו עם מיקי, הוא ייתן מזומן כדי שהיא תקנה לה איזה אוטו שהיא רוצה עכשיו, מגיע לה.

שמואל רוטמן: לא, היא תעשה להם איפון, זאת הכוונה.

משה מגן: כל הכבוד ובהצלחה.

אמנון סעד: דוד מזרחי, חבר מועצת העיר.

דוד מזרחי: אני גם, בצעירותי, אני גם הייתי מתאמן בג'ודו, גם יצאתי לתחרויות, התאמנתי אצל רני ידגר, אם אתם מכירים, בבית ההסתדרות זה היה דאז. אבל הייתי צריך לבחור בין כדורגל לבין ג'ודו, בחרתי בכדורגל.

אמנון סעד: ותראה מה הפסדת.

יעלה מקליס: בחרת לא נכון.

דוד מזרחי: לא, בחרתי נכון דווקא. אחר כך כבר זה משהו אחר, הנסיבות. אבל, בכל אופן, גאווה גדולה ואיזה אושר הסבת גם בפן הכללי, הלאומי, גם לנו, כאן, בעיר. גאווה גדולה. תמשיכי, תעלי ותצליחי.

מחיאות כפיים

ויקטור ג'נצ: אני יכול להגיד לך שב-1993, בהיותי סגן ראש העיר, הקמתי את המועדון הראשון של הג'ודו ביהוד, ובית ספר להנדסאים.

שמואל רוטמן: הכל בזכות ויקטור.

מדברים ביחד

ויקטור ג'נצ: אני מברך שתמשיכו, ואני חושב שאנחנו צריכים לתת את הדעת על הספורט הזה גם ביהוד, לתקצב אותו קצת יותר ולתת עוד אולמות ללמוד ג'ודו-

אמנון סעד: ויקטור, אנחנו בונים על הפנסיה שלך, תודה. חיים.

חיים אפרגן: תמשיכי ובהצלחה.

יעלה מקליס: ברכות לענבר, אנחנו מלווים אותך כבר מסוף היסודי, בעצם, ורואים איך את מתקדמת בגאווה גדולה ולא רק בספורט, גם הצורה שבה דיברת בתקשורת וייצגת את עם ישראל ואת מדינת ישראל בפני העולם היה מקור להשראה וכבוד, והצניעות שלך עם המקצועיות שלך, היא באמת סיבה טובה להערכה ולהשראה גם לדור הצעיר שלנו. יישר כוח, ובאמת זו גם הזדמנות להגיד מילה טובה למיכל ורון, שמלווים אותה לאורך כל השנים האלו וגם תומכים איפה שצריך וגם שומרים מרחק איפה שצריך. באמת, יישר כוח. וגם כשהיה צריך לראיין אותם, הם היו כל כך צנועים שבסוף, אורית הייתה צריכה לדבר. אז, באמת, כל הכבוד, יישר כוח ותמשיכי לעשות חיל.

אמנון סעד: תודה. ברק עטרי.

יעלה מקליס: אמרתי, הם יודעים לחבק ויודעים לשמור מרחק. זו גדולה.

ברק עטרי: אז, את משפחת לניר אני מכיר המון שנים, אנחנו הרבה זמן מכירים. וקודם כל, כמו שאמרתם כולכם, זו ממש גאווה. אני הייתי שמח לראות איך העיר שלנו לוקחת את ענבר, ויחד איתה מפתחת את כל הנושא של ג'ודו בתוך העיר ומקדמת עוד תלמידים ונערים ונערות, וואלה, אני הייתי שמח לראות פה באמת מועדון ג'ודו כמו שצריך בתוך העיר.

מחיאות כפיים

אמנון סעד: תודה. חבר המועצה, ורדי בושרי.

ורדי בושרי: ערב טוב. אתם גרים בתמ"א 38, נכון? רק שתדע, שלפני שנים כשאנחנו אישרנו את הפרויקט הזה, זה היה הפרויקט הראשון ביהוד, אם אני זוכר נכון. כבר ידענו למה עשינו את זה, זה כדי שיהיה לך חדר בנפרד. יחד עם זאת, הייתי חייב קצת לשנות, אתם יודעים. יחד עם זאת, בעוונותי הרבים, אני כיהנתי שתי קדנציות כמחזיק תיק הספורט. תמיד היה חשוב בעיניי כל הנושא הזה של הספורט. גם אני בעברי הייתי ספורטאי, כדורגל וזה, באמת בהרבה תחומים, ותמיד אני השויתי את הספורט לחינוך. חינוך זה ספורט וספורט זה חינוך. כשאנחנו רואים אותך, אנחנו מבינים שאת פשוט דמות לחיקוי, אין מה לעשות. כשאת הגעת מהשדה תעופה והיינו שם, ליד הבית שלך, וראינו שם מאות ילדים ממתינים, אני חושב, שעתיים פלוס, זה לא סתם. את דמות לחיקוי, אני חושב שצריכים למנף את זה שזכית במדליה ואת תושבת העיר ואת פטריוטית גדולה מאוד שלנו, שמעתי אותך גם מדברת, וצריכים פשוט, בכוחות משותפים, לעשות פה איזשהו סיעור מוחות בעירייה, להרים את הג'ודו עוד מדרגה אחת או שתיים קדימה. תודה ובהצלחה.

מחיאות כפיים

אמנון סעד: חבר המועצה, ליאור גלבוע.

ליאור גלבוע: כדובר האחרון, יהיה קשה מאוד להוסיף דברים משמעותיים-

שמואל רוטמן: למה אחרון?

מדברים יחד

ליאור גלבוע: לפני עשרים שנה בערך, הגיעו שלוש נערות מרוסיה שהיה להן רקע בהתעמלות אומנותית, הגיעו לחולון ופגשו שם את אחי ואשתו שהייתה מאמנת עוד ברוסיה, והן התאמנו באיזה מרתף קטן, באיזה מקלט, עד שראש העיר, בזמנו, מוטי ששון, ראה אותן, לקח את הדבר הזה תחת חסותו, והשאר היסטוריה- מדליות בלי סוף והגאווה הכי גדולה שלנו בהתעמלות אומנותית, והתחום הזה שהתפתח, ואלפי בנות בכל הארץ שהתחילו לקחת בו חלק. אני עצמי הייתי, עד היום, אני בעצם עוסק בקרטה ואני יודע מה זה אומנויות הלחימה, את המשמעת שזה דורש, את המוסר שזה דורש, את השקט הפנימי, את הספורטיביות. בתור אחד שמתעסק בזה, אני מעריץ אותך אולי יותר מהרבה אנשים ואני מביין כל פיפס ושפת הגוף שלך בזמן הקרב ואת כל השיקולים של הגנה והתקפה יחד ובאמת, מעריץ גדול. ואני מותר לקחת חלק בכל מה שאומרים פה החבר'ה, גם אני עמדתי שם שעתיים, לא רק ילדים, וחיכינו שתגיעו. ההתרגשות היא עצומה, ובאמת, עיר יכולה לקחת על עצמה פרויקט כזה כי ספורט הוא לא רק שעשוע, ספורט הוא לא משחק, ספורט זה דרך חיים, ספורט זה משמעת, ספורט זה בריאות. אני מאמין, ואני בטוח, שאישה כמוך, שהגיעה להישגים שהגיעה, תצליח בכל דבר שתיקח על עצמך. כי זה כבר רק להחליף את הדיסקט. בסופו של דבר, ההתנהלות, כוח הרצון, ההתמדה, הנחישות, הספורטיביות, הפסיכולוגיה מאחורי זה, זה כוח שאת קיבלת וזה מפתח להצלחה בכל דבר. ובגלל זה, אני גם מאחל לך שתמשיכי ותצליחי בכל דבר בחיים ושתסחפי את ילדי יהוד מונוסון. אני מקווה לראות פה בעוד חמש שנים מעכשיו את כל הילדים שעמדו שם ועוד כפול עשר, שכולם יעסקו בספורט, וספורט אומנויות הלחימה, בעיניי, הוא אחד מהטופ של הספורט בארץ. אז באמת בהצלחה גדולה.

אמנון סעד: נשארו עוד שני נואמים, אחד פה הוא הכי חשוב אז נשאיר אותו אחרון. יובב גוניקמן, משנה לראש העיר.

יובב גוניקמן: מצטרף לכל הברכות. גאים בך, כל הכבוד ובהצלחה בהמשך הדרך. הכי חשוב.

אמנון סעד: תודה יובב. שמוליק רוטמן, סגני וממלא מקומי, זקן השבט-

ויקטור ג'נצ: שתי דקות רוטמן, לא יותר-

אמנון סעד: שתי דקות בחזקה.

שמואל רוטמן: כמעט הכל נאמר. אני חייב להגיד, באמת, הג'ודו, ואת בשבילנו מסמלת אותו, הוא נותן איזושהי דוגמה, כי נראה שזה רק היאבקות וזה. יש שם כל כך הרבה חוכמה, אני חייב להגיד שאני יושב ומרותק, זה שילוב של כישורים פיזיים והרבה מאוד חוכמה ושכל, זה פשוט מרתק ואת מייצגת את זה. יש לי רק בקשה אחת אלייך. יש לי שאלה אחת, פעם לימדו אותי, היינו בגדנ"ע, איזה תרגיל בג'ודו, במכה אחת מפילים את כולם. אחר כך אני אשאל אותך אם זה עובד, אני לא מבין למה אתם עושים את זה. נשבע לך, אני לא מבין למה-

אמנון סעד: רוטמן, עשית פחות משתי דקות, עזוב, אל תקלקל. אל תקלקל, זו מדלית זהב כפולה. אני רוצה, לפני שאני מזמין אותך אליי לקבל פה את מפתח העיר, כי, באמת, אני לא יודע אם מישהו פה ראה את הכתבה, זה היה בערוץ 12? 13? לא חשוב. אני ראיתי אותה, ותקשיבו, אם אתם באמת מדברים על מופת, על אזרח שהוא מופת, תעזבו רגע את הספורט. מישהו ראה את זה? מישהו יכול לעזור לי?

שמואל רוטמן: על מה זה היה?

אמנון סעד: אז, אורנית, את תספרי. אורנית, לא הצגתי אותה. אורנית היא מנהלת מחלקת הספורט, היא מכירה את ענבר המון זמן, גם היא ראתה את הכתבה. ובאמת, אני אומר לכם, אם רואים מישהו מופת של אזרח במדינת ישראל, אז אורנית תספר לנו את זה על קצה המזלג, מבלי להביך את ענבר.

אורנית ישעיהו שוורץ: אני אספר ואני אוסיף משהו, אני חייבת. ענבר, מעצמה, בזמן המלחמה, כשה-7.10 פרץ וכולנו היינו בשוק, ענבר ידעה שיש לה אולימפיאדה, אבל היא הבינה שיש דברים קצת יותר חשובים כרגע מהאולימפיאדה, עזבה את הכל וראתה איפה היא יכולה לתרום ואיפה היא יכולה לעזור. היא באמת בחרה לנסות ולעשות את הדברים שנראים כל כך טריוויאליים לאנשים, אבל יש כאלה שבתקופה הזאת לא יכלו לעשות את זה וענבר עשתה את זה בשבילם, בשביל משפחה. היא הייתה שם לכל דבר שהמשפחה הזאת הייתה צריכה, אם זה בייביסיטרים, אם זה קניות, אם זה לשחק עם הילדות והם לא הבינו שיושבת להם שם אלופה אולימפית. אני חושבת שרובנו שמענו על זה. אני רוצה שניה לקחת בדיוק את המקום הזה, שענבר זכתה באליפות עולם. באמת, זה הישג מטורף, איזה כיף, יש לנו אלופת עולם בעיר. היא הגיעה לבוקר בבית ספר "היובל", בית ספר שהיא בוגרת שלו ועשו לה שם קבלת פנים. כל הילדים והילדות, כל כך רצו להתחבק ולשמוע, זה היה יום שישי, זה היה יום קצר, אבל היא עברה כיתה כיתה. היא נכנסה ממש, כל כיתה, היא נכנסה ודיברה והייתה צריכה ממש למשוך אותה מהיד, אמרתי "די, מספיק, שתי דקות, לא צריך יותר מזה". באמת, כשאת דמות לחיקוי ומופת, אז את באמת רוצה להשפיע על כל כך הרבה אנשים וענבר עושה את זה בדרך שלה.

מחיאות כפיים

אמנון סעד: קודם כל, מיכל ורון, רוצים להגיד משהו? אז, האחרונה החביבה, ענבר.

ענבר לניר: טוב, אז קודם כל, תודה רבה על כל המילים הטובות וגם על הנכונות לפתח את הספורט בעיר ואת הג'ודו, ואני חושבת שמבחינתי, הג'ודו היה המקום שהרגשתי בו הכי הרבה ביטוי, אבל בשביל כל ילד וילדה זה יכול להיות ענף ספורט אחר. אני חושבת שהיתרון היה שהיו באמת המון המון חוגים, היה מגוון שיכולתי לנסות את כולם. הרבה חוגים עשיתי במקביל ובאמת פיתחתי המון יכולות שעזרו לי אחר כך להצליח בג'ודו, אם זה היה התעמלות קרקע או ריקוד שהכל היה באמת בעיר, לא יצאתי מהעיר, הכול היה נגיש. והמורים, המאמנות, היו ברמה מאוד גבוהה, אני חושבת שזה מאוד חשוב. הספורט, הוא, באמת, מרגיש לי כמו איזה גשר מחבר בין כולם, כולם אוהבים ספורט, אין מישהו שלא אוהב. זה מעבר לכל הדעות, או השקפות עולם, אני חושבת שזה באמת התקווה שלנו לעתיד. וזה, בעצם, מגיע מהדור הצעיר ומהילדים, ואני הכי גאה להיות מודל לחיקוי, אני חושבת שאני מייצגת ערכים טובים וחשובים, של כבוד, של אהבת הארץ, של מוסר עבודה, של-

אמנון סעד: אהבת הבריות.

ענבר לניר: ממש, לגמרי, וחופש של ביטוי עצמי, למצוא את מה שמתאים לי, את מה שאני אוהבת, ואני אשמח לסייע ולייעץ במה שאפשר בשביל לקדם את הספורט בעיר. גם יהוד מאוד חשובה לי, אני פה גדלתי וחונכתי פה מגיל 0. ואני מאחלת לנו בהצלחה עם הפרויקט הזה. תודה רבה.

מחיאות כפיים

אמנון סעד: רונן ומיכל, אין מאושרים מכם, נכון? תחושת גאווה אדירה. הגאווה הכי גדולה היא שלהם, אנחנו לוקחים ממנה קמצוץ. אנחנו רוצים להעניק לך באופן אישי את מפתח העיר, יש לזה סימבוליקה מאוד-מאוד מיוחדת, זה ממני ומכל חברי מועצת העיר. אפשר להצטלם, אם אתם רוצים. יש עוד משהו קטן, ממש ממש קטן. התחשבנו בכוחותינו הדלים, אנחנו בכל זאת, זה מעבר לזה, רצינו לתת לך איזושהי מחווה כספית, קטנה אומנם, היא לא הולכת להתחרות במיני זוהר. נתנו את כל מה שיש בקופה, ולא היה. יאללה, הגזבר פה? איפה הוא? זה, אני אגיד מה הסכום מהקופה של כולנו, זה 6,500 שקלים, זה כמובן לא הכסף. להראות שאנחנו מעריכים אותך כולנו, חוץ מההורים שלך, אין מישהו שמעריך יותר מהשני. ובאמת, לא ידעתי מה שעשית במלחמה, באמת, זו דוגמה לערכים, לספורטאי שיש לו תחרות מאוד מאוד חשובה והכל ובא למשפחה ואומר "תקשיבו, תורידו את הצרות הקטנות מכם, אני עוזרת" ערבות הדדית? זו הדוגמה. את יכולה לא להפקיד את זה.

מחיאות כפיים

ענבר לניר: תודה רבה.

אמנון סעד: טוב, סדר היום, לפני שאנחנו נעבור על סעיפים 1, 2 ו-3, אנחנו נשחרר פה את הצוות המקצועי, נעבור לסעיף 4. שימי, תקריא בבקשה.

סעיף מס' 4 - אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

שימי בונפיל: אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 3.3.9 לפקודת העיריות. מועצת העיר מתבקשת לאשר את מחיקת החובות על פי הסכמי פשרה, כמפורט ברשימות המצורפות. ועדת הנחות של העירייה, דנה בהסכמי הפשרה הנ"ל בישיבתה מיום 7.8.24 והמליצה לאשרם, בהתאם לראש חוזר מנכ"ל משרד הפנים וביחס להסכמי פשרה. לאור הכרזת העירייה כעירייה איתנה, הסמכות לאשר הסכמי פשרה כוללים מחיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצת ועדת הנחות. העירייה פעלה כנגד כל הנישומים שחובותיהם מפורטים בטבלה המצורפת בזו, ובהליכי גבייה המוקנים לה בדין לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו, לאור המצב הכלכלי של הנישומים או טענות משפטיות שהועלו על ידם, נקיטה בהליכי גבייה נוספים אינה עשויה להניב פרי וקיימת המלצה להגעה להסכם הפשרה על ידי עורך הדין שטיפל בתיק הגבייה. מצורף בזה, כנספח ג', פרוטוקול ועדת הנחה מיום 7.8.24. ניתן לעיין בפרוטוקול המלא ובכל המסמכים הרלוונטיים במשרדי מחלקת הגבייה, אצל הגברת סמדר חכם, בתיאום מראש.

אמנון סעד: יש למישהו שאלה? עברנו את זה בפעם הקודמת, אני חושב שנשאלו רוב השאלות. אני אחזור ואגיד, אני הייתי יושב ראש הוועדה הזאת בשתי קדנציות שונות ואני נותן אמן מלא בצוות המקצועי, סמדר חכם, כולם יודעים כמה היא מסורה לעבודה הזאת. מנסה להציל כספים לעירייה, מה שהיא יכולה, היא נאבקה, אבל בסוף, מגיעים למצב כזה אחרי שלא מצליחים לגבות כספים. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת מחיקת החובות המפורטים בטבלה המסומנת כנספח מספר 1, לפרוטוקול ועדת הנחות מיום 7/8/24. מי בעד?

הצבעה:

בעד - פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד מחיקת החובות המפורטים בטבלה המסומנת נספח מס' 1 בפרוטוקול

ועדת הנחות מיום 7/8/24.

סעיף מס' 5 - אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

שימי בונפיל: אישור מחיקת חובות על פי סעיף 3.3.8 לפקודת העיריות. מועצת העיר מתבקשת לאשר את מחיקת החובות המפורטים ברשימה המצורפת - ארנונה מים וביוב, לפי סעיף 3.3.8 לפקודת העיריות, נוסח חדש. ועדת ההנחות של העירייה דנה בחובות אלו בישיבתה מיום 7.8.24 והמליצה למוחקם. בהתאם להוראת חוזר מנכ"ל משרד הפנים ביחס למחיקת חובות ובהתאם לכללים שנקבעו ע"י מועצת העיר למיצוי הליכי הגבייה. לאור הכרות העירייה כעירייה איתנה, סמכות לאשר מחיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצת ועדת ההנחות. העירייה פעלה כנגד כל הנישומים שחובותיהם מפורטים בטבלה המצורפת, והליכי גבייה המוקנים לה בדין לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו, מוצו הליכי הגבייה ונקיטה בהליכי גבייה נוספים לא צפויים להניב תועלת כלשהי לעירייה. בכל המקרים המתאימים, נערכה על פי נוהל ועדת הנחות, חקירה כלכלית וניתנה חוות דעת משפטית עם המלצה למחיקה על ידי עורך הדין שטיפל בתיק הגבייה. מצורף בזה פרוטוקול ועדת הנחות מיום 7.8.24. ניתן לעיין בפרוטוקול המלא ובכל המסמכים הרלוונטיים לחובות במשרד מחלקת הגבייה, אצל הגברת סמדר חכם ובתיאום מראש.

אמנון סעד: אני מעלה להצבעה את סעיף 5. הצעת החלטה - מועצת העיר מאשרת מחיקת החובות המפורטים בטבלה המסומנת נספח מס' 2 בפרוטוקול ועדת הנחות מיום 7/8/24.

הצבעה:

בעד - פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד מחיקת החובות המפורטים בטבלה המסומנת נספח מס' 2 בפרוטוקול

ועדת הנחות מיום 7/8/24.

אמנון סעד: אני חוזר חזרה לסעיף מספר 2. סמדר ושרית, אתן משוחררות. תודה רבה לכן. סעיף 2 גיל יקריא, ויש לו גם תיקונים.

סמדר חכם ושרית קפאן יוצאות מאולם הישיבות.

סעיף מס' 2 - אישור מועצת העיר לפתיחת תב"ר בסך של 450 אש"ח עבור השתתפות בשיפוץ בית העלמין בסך 250 אש"ח והשתתפות בשיפוץ המקווה במונוסון בסך של 200 אש"ח, בהתאם להסכם פשרה עם המועצה הדתית.

מקורות מימון: קרנות הרשות

גיל סימנהויז: סעיף 2 - אישור מועצת העיר לפתיחת תב"ר, כאן מופיע 450 אש"ח, אבל צריך להיות 500 אש"ח עבור השתתפות בשיפוץ בית העלמין בסך 250 אש"ח, והשתתפות בשיפוץ המקווה במונוסון בסך של 250 אש"ח ולא 200 אש"ח, בהתאם להסכם הפשרה עם המועצה הדתית. מקורות מימון, קרנות הרשות. לאחרונה, העירייה והמועצה הדתית הגיעו להסכמות לקבוע תשלום הפרש לזכות המועצה הדתית בסך של 1.361 מלש"ח, וזאת באמצעות הסדר הפשרה שנחתם בידי העירייה והמועצה הדתית ביום 8.8.24 ושאושר בידי משרד הדתות. ההפרש נבע מהחלטות חד צדדיות של משרד הדתות להגדיל את חלק העירייה והמועצה הדתית לשנים 2019-2021. העירייה, כמו רשויות מקומיות נוספות, לא הסכימה למהלך חד צדדי זה של משרד הדתות, לא שילמה את ההגדלה ופנתה להליכים משפטיים יחד עם רשויות אחרות. הליכים אלו לא צלחו. העירייה הייתה מצויה בשנתיים האחרונות במגע עם מול משרד הדתות והמועצה הדתית, לסיום המחלוקת בהסדר פשרה כספי, שנחתם כאמור לעיל. הסכם זה סיים את מלוא המחלוקת הכספית בנושא. לאחר אישור התב"ר, העירייה תעביר סך של 250 אש"ח למועצה הדתית להשתתפות בשיפוץ בית העלמין, וכן סך של 250 אש"ח, לא 200 אש"ח, כפי שרשום פה, כנגד הצגת חוזה חתום בין המועצה הדתית לקבלן המבצע, בעלות שיפוץ המקווה. צירפנו לכם את נספח א', הסדר הפשרה מיום 8.8.24 ואני רוצה רגע לעבור -

ברק עטרי: שניה, איפה ההסכם?

גיל סימנהויז: אני רוצה רגע לעבור להסכם הפשרה, צורך לכם כנספח א'.

גיל סימנהויז: נספח א, סעיף 7. התשלום ישולם למועצה הדתית, אתם יכולים לראות ש-450 אש"ח יוקצו לתב"ר לטובת תכנון ושיפוץ בית העלמין. כלומר 250 אש"ח רשום פה, מתוך סכום התב"ר מוקצה לטובת שיפוץ בית העלמין, ושתי שורות למטה, 250 אש"ח ישולמו כנגד חידוש המקווה. כלומר, בהסכם הסכמנו על 250 ו-250, הטעות נפלה בדברי ההסבר - בטעות נרשם 200 במקום 250.

הדר מימון: לפחות באמת ישפצו את בית העלמין?

ליאור גלבוז: אין שום התייחסות ללוחות זמנים. מתי הם יעשו את זה?

ויקטור ג'נת: הם התחילו כבר-

שימי בונפיל: התחילו. בנווה מונסון הוא כבר בתהליכי שיפוץ-

ליאור גלבוז: ובית העלמין?

שימי בונפיל: עכשיו יצא מכרז על ניקיון ושיפוץ-

ברק עטרי: טוב, קודם כל, אני רוצה להבין משהו. ניסיתי להבין את כל הנושא לעומק, באמת, הבנתי שאנחנו שילמנו את השוטף, מה שלא שילמנו זה את ההגדלה. כרגע, ההגדלה הזאת היא 1.3 מלש"ח. מאיפה אנחנו הולכים לקחת אותה?

גיל סימנהויז: אז אני אגיד. ראשית, כל שנה, משרד הדתות קובע את התקצוב שהעירייה צריכה להעביר למועצה הדתית.

ברק עטרי: שזה השנה כמה הוא, אם מותר לדעת?

אמנון סעד: כמעט 180 אש"ח בחודש פחות כמה גרושים-

ברק עטרי: 180?

גל לניאדו: השנה זה 2.16 מלש"ח-

ברק עטרי: כמה?

גל לניאדו: 2.16 מלש"ח בשנה.

ברק עטרי: השנה?

גל לניאדו: לא, שנתי.

ברק עטרי: שנתי, ברור, ברור שנתי. ולאן ה-2.16 מלש"ח האלה הולכים?

גיל סימנהויז: אתה שואל שאלות ברצף ועוד לא קיבלת תשובה.

מדברים ביחד

ברק עטרי: זה לא מצחיק. שימי, אתה ישבת שם במועצה הדתית, אתה אמור לדעת לאן זה הולך-

יעלה מקליס: גיל עונה לך.

גיל סימנהויז: סכום התמיכה במועצה הדתית נקבע ע"י משרד הדתות, בסדר? בהתאם לכל מיני מפתחות שיש להם, מספר תושבים ודברים כאלו. לעירייה אין סמכות. לכן, כשמשרד הדתות הגדיל באופן חד צדדי את תמיכת העירייה, העירייה סרבה באותה העת לשלם את התוספת והמשכנו לשלם את הסכום שהיה קודם לכן, ולכן הלכנו להליכים משפטיים. תקציב מועבר למועצה הדתית, שהיא הסמכות להחליט מה היא עושה והיא הסוברנית לקבוע מה היא עושה בתקציב הזה. היא מציגה, היא שולחת את התקציב לעירייה. לעירייה אין סמכות להשפיע על פעילות המועצה הדתית, המועצה הדתית מעבירה לעירייה, אבל היא סוברנית להחליט איזו פעילות היא עושה בתוך הדבר הזה. דרישת החוב שלהם הייתה גבוהה יותר, הגיעה ל- 1.5 מלש"ח, אם אני לא טועה, עשינו את התהליך, אישרנו את החובות. הכספים, דרך אגב, הופרשו. הגזבר הפריש את הכספים האלו לאורך השנים כי לקחנו בחשבון שקיים סיכון שביום מן הימים נצטרך לשלם את הדבר הזה. כלומר, הכסף הופרש, אנחנו לא עכשיו הולכים לחפש אותו, הוא הופרש, שמנו אותו בצד.

ברק עטרי: אוקיי, אז עדיין אני מנסה להבין, כאילו באמת, המועצה הדתית מקבלת 2 מלש"ח בשנה, למה אני צריך עכשיו להשתתף איתם בתב"ר לשיפוץ המבנה? למה אני צריך להשתתף איתם עכשיו ב- 250 אש"ח?

גיל סימנהויז: אנחנו לקחנו את ה- 1.3 מלש"ח, ואמרנו, במסגרת המשא ומתן, אין בעיה, אנחנו לא מעבירים את ה- 1.3 מלש"ח עכשיו. מה שנקרא, קחו 1.3 מלש"ח, אנחנו רוצים לראות מה עושים. חלק שמנו על בית העלמין כי אנחנו עושים גם תב"ע לבית העלמין, וחלק חייבנו אותם לשים על שיפוץ בית העלמין 250 אש"ח, הוא יכול היה לקבל את ה- 1.3 מלש"ח ולעשות מה שבא לו. אנחנו באנו ואמרנו שאנחנו דורשים ש- 250 אש"ח ילך לשיפוץ בית העלמין, אנחנו רוצים את השיפוץ של המקווה, קבענו פה עוד, מה שנקרא, 300 אש"ח לפעילות שוטפת של המועצה הדתית, בשני תשלומים. את ה- 316 אש"ח חילקנו לשנים עשר תשלומים. הם היו יכולים להגיד במשא ומתן, בוא, חביבי, אתה חייב לי 1.3 מלש"ח? תביא לי אותם. אני סוברני להחליט מה שאני רוצה. זה מה שהצלחנו, ומביאים את זה לאישור המועצה.

הדר מימון: גם תקציב של המועצה הדתית אפשר לראות שם לאן זה הולך-

ברק עטרי: לא, אני באמת מנסה להבין בסוף-

אמנון סעד: אתה מנסה להבין, אז הוא אומר לך שעל פי חוק אף אחד לא שואל אותנו. יש חוק במדינת ישראל, אף אחד לא שואל. יש ממשלה, יש מדינה, אלה המוסדות, זה החוק. הם לאט-לאט גם העלו את היחס, כשהייתי פה ב- 2003 זה היה 50:50 או 60:40, זה מה שנקרא "פוליטיקה". זה מה שיש. אנחנו לא יכולים, לא אנחנו ולא עוד 259 רשויות במדינת ישראל, יכולות להגיד מילה לדבר כזה. זה חוק, זה עבר בכנסת. כשהם רוצים, הם מעלים-

ברק עטרי: ויש לנו הערכה כמה זה? כאילו, זה לא מעניין אותנו כמה זה יעלה-

שימי בונפיל: זה לא כאילו, נתת להם 1.3 מלש"ח "תעשו מה שאתם רוצים", אנחנו עוד מתערכים להם, למרות שאין לנו סמכות-

ברק עטרי: מה זה להתערכ-

אמנון סעד: הסכם הפשרה שגיל, רוני וגל הובילו, לקחו את הכסף הזה שמגיע להם ואמרו, בואו נחזיר אותו לטובת הציבור. קודם כל, שאפו על המשא ומתן הקשוח שעשיתם. יש למישהו עוד שאלות? אם לא, אני מעלה את זה-

ורדי בושרי: כן, לגבי השיפוץ של בית העלמין. אם הבנתי נכון משימי, זה מתבצע כעת?

אמנון סעד: לא, זה לא מתבצע כעת. יש מכרז, אין עוד זוכה.

ורדי בושרי: רגע, העירייה שותפה לזה?

שימי בונפיל: לא, מה פתאום. הוא, במקום לקחת את הכסף, שם עכשיו-

אמנון סעד: לא, הוא יודע, זה לא מה שהוא שואל.

ורדי בושרי: לא, למה אני שואל? שלא יעשו עבודה, אתה יודע, מן הסתם, רשלנית אולי אפילו, העירייה יותר מקצועית. יש לנו באמת צוותים מקצועיים פה, חשבתי שאולי העירייה תיקח את זה עליה-

שימי בונפיל: יש רגולטור-

אמנון סעד: לא, לא, זה אף פעם לא קרה וזה גם לא יקרה, הם לא יתנו לך להשתמש בכסף שלהם. אתה יודע את זה, גם היית פה כל השנים, בעצם. אתה יודע שהם סוברנים, יש להם את העצמאות שלהם.

הדר מימון: בסדר, זה מכרז.

שימי בונפיל: על פי חוק, יש להם יועץ משפטי-

אמנון סעד: אז, באמת, דיברנו איתו-

ורדי בושרי: נקווה שיעשו שיפוץ טוב.

אמנון סעד: נשב לו על הראש-

ורדי בושרי: לזה אני מתכוון, שלפחות אם משקיעים כבר סכום נכבד בבית העלמין, אז שתהיה תוצאה טובה וראויה.

אמנון סעד: אז, אני אספר לכם ששימי ויוסי עשו סיור מאוד מאוד גדול שם, מיפו את הכל, עשו את זה ממש באופן יזום שלהם, הגישו לו את זה, הראו לו, והוא לא הביע התנגדות לזה שהם כאילו התערבו, אבל הם לא אומרים לו מה לעשות בכסף. ולא לשכוח ששימי היה שם חמש שנים. טוב, אפשר להעלות את להצבעה, רבותיי?

גיל סימנהויז: רק אסביר, ברשותך. ההסכם לא דורש אישור מועצה, ההסכם אושר ע"י משרד הדתות. אנחנו מביאים את זה כאן כדי לפתוח את התב"ר. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת פתיחת תב"ר בסך של 500 אש"ח, בעבור השתתפות בשיפוץ בית העלמין-

יעלה מקליס: רגע, יש עוד שאלות.

ברק עטרי: אני הבנתי שה- 500 אש"ח הם מתוך ה- 1.3 מלש"ח.

גיל סימנהויז: נכון-

ברק עטרי: זאת אומרת, אנחנו משלמים להם, סתם לצורך העניין, בסוף 800 אש"ח וב- 500 אש"ח אנחנו משתמשים ב- 250 למקווה? אז, כאילו, התב"ר הוא רק על חצי מיליון שקל ומאיפה השאר מגיע? ה- 800?

שימי בונפיל: יש הפרשות במהלך השנים.

אמנון סעד: מהשוטף.

יעלה מקליס: זה מהשוטף. רגע, עוד-

ורדי בושרי: רגע, ואת המקווה ביהוד לא משפצים?

שימי בונפיל: קיבלנו דגל יופי. לפני שנתיים הוא שופץ עוד הפעם.

מדברים ביחד

אמנון סעד: האתגר הבא הוא לבנות מקווה לנשים בלבד, יש לזה גם תקצוב ממשרד הדתות. היו פה איזה כמה לירות שנשארו מקודם, זה לא יספיק היום. אנחנו הולכים להגיש פרוגרמה חדשה. הולכים להגיש פרוגרמה חדשה, יש לנו גם בראש כמה מיקומים, נחשוב, נראה, נתייעל.

מדברים ביחד

יעלה מקליס: שאלה, לגבי ה- 200 אש"ח.

שימי בונפיל: 250.

יעלה מקליס: לא. ה- 200 אש"ח, זה התכנון של הרחבת בית העלמין?

ליאור גלבוש: לא, זו טעות, זה 250.

אמנון סעד: לא, היא יודעת מה היא שואלת, תאמין לי. היא יודעת מה היא שואלת.

גיל סימנהויז: מתוך הסכום של ה- 1.3 מלש"ח, לקחנו גם 200 אש"ח לטובת התב"ע-

יעלה מקליס: מאחר וזה היה הרעיון שלי, אז רציתי לוודא.

אמנון סעד: אנחנו רוצים, זה התחיל כבר בקדנציה הקודמת, להגדיל את שטח בית העלמין, אז לצורך זה-

יעלה מקליס: אישרנו את זה גם בוועדה, זה נמצא בוועדה המחוזית-

אמנון סעד: אישרנו את זה בוועדה, ומשתתפים. בוא נגיד שהסך הזה הוא וירטואלי, כי אנחנו כבר הוצאנו אותו.

גיל סימנהויז: הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת פתיחת תב"ר בסך של 500 אש"ח עבור השתתפות בשיפוץ בית העלמין בסך 250 אש"ח וההשתתפות בתיקון המקווה במונוסון בסך 250 אש"ח, בהתאם להסכם הפשרה שנחתם ביום 8.8.2024. מקורות מימון: קרנות הרשות. מי בעד?

הצבעה:

בעד - 14 (פה אחד) אמנון סעד, יובב גוניקמן, שמואל רוטמן, שימי בונפיל, יוסי חזן, דוד מזרחי, ויקטור ג'נח, הדר מימון, משה מגן, חיים אפרגן, יעלה מקליס, ורדי בושרי, ליאור גלבו, ברק עטרי

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, פתיחת תב"ר בסך של 500 אש"ח בעבור השתתפות בשיפוץ בית העלמין בסך 250 אש"ח, והשתתפות בשיפוץ המקווה במונוסון בסך של 250 אש"ח. בהתאם להסדר הפשרה שנחתם ביום 8/8/24. מקורות מימון: קרנות הרשות

סעיף מס' 3 - אישור מועצת העיר להגדלת תב"ר מס' 1247 - ביצוע מערכת פניאומטית לסילוק אשפה ביתית בשכונת "גדות" (תמ"ל 1041). מקורות מימון: קרנות הרשות.

אמנון סעד: טוב, עכשיו אני רוצה לעבור לסעיף מספר 3. סעיף מספר - אישור מועצת העיר להגדלת תב"ר מספר 1247, ביצוע מערכת פניאומטית לסילוק אשפה ביתית בשכונת "גדות" (תמ"ל 1041). מקורות מימון - קרנות הרשות. אני מציע שגיל יקרא, ואחר כך תשאלו את כל השאלות.

גיל סימנהויז: בישיבת מועצה מס' 4/23 מיום 13/3/23 אישרה מועצת העיר תב"ר בסך של 31,240 אש"ח לטובת הקמת שלב א' של מערכת פניאומטית לסילוק אשפה בשכונה "גדות". בהתאם לאישור זה נפתח בפועל תב"ר מספר 1247 על סכום מצטבר של 23,240 אש"ח עד כה (יוגדל בפועל בהתאם לקצב התקדמות הפרויקט). בימים אלה מבצע הקבלן זוכה המכרז "אלקטרה תשתיות בע"מ", את הנחת התשתיות למערכת בהתאם לתוכניות ובהתאם לתקציב שאושר על ידי מועצת העיר.

לאחרונה חלה התקדמות מול חברת "אפריקה-ישראל" המחזיקה בזכויות בקרקע בשכונת "גדות", והוסכם על סכום היטל ההשבחה שתשלם החברה לעירייה ואף הוסכם על העברת מקדמה שתממן את הגדלת התב"ר הנדרשת לצורך המשך פיתוח המערכת. על מנת להשלים את פריסת תשתיות המערכת הפניאומטית לכלל יח"ד בשכונה, מה שנקרא שלב ב', נדרש להגדיל את התב"ר בסך של 12,582 אש"ח. לאחר הגדלה זו יעמוד האישור התקציבי הכולל לתב"ר על 43,822 אש"ח. צירפנו לכם כנספח ב' אומדן להשלמת המערכת הפניאומטית בשכונת "גדות".

אמנון סעד: אני רוצה רגע לתת רקע לדבר הזה.

יעלה מקליס: זה מה ששאלת אותי.

אמנון סעד: כן, נכון, ועד היום, יש פה בצד ימין וצד שמאל שלי, כל אחד שמע והבין אחרת. אני, דרך אגב, הבנתי את זה. אבל, בסדר. תראו, בתמ"ל 1041, מה שנקרא שכונת "גדות", אמורות לקום שם 4113 יחידות דיור, פלוס דיור מוגן. שיטת פינוי האשפה נקבעה שם על ידי מערכת פנאומטית. נראה לי שעשו את זה ביבנה הירוקה-

ברק עטרי: יבנה ורעננה.

אמנון סעד: יבנה ורעננה-

יעלה מקליס: הלכנו לראות כבר.

אמנון סעד: כשתושב יוצא מהדירה, הוא יכול דרך פיר כזה קטן לזרוק את הזבל שלו, זה גם מחולק לשניים, לא חשוב, לא נרחיב. הוא זורק את הזבל שלו דרך המערכת הזו, המערכת הזו יודעת, תכף דף ידבר עליה, המערכת הזו יודעת להוביל מכל רחבי השכונה, מכל ארבעת אלפים ומשהו יחידות דיור, להוביל את זה למעין מקום מרכזי, שממנו תגיע משאית ותשאב משם את כל האשפה. זאת אומרת, זו שיטה שבמקום שמשאיות יסתובבו ברחבי העיר כמו שאנחנו מכירים מפה, שצועקים עלינו שבשבע וחצי, למה, יש ילדים, ובשמונה וחצי יש חטיבה.

יעלה מקליס: יש תנועה.

אמנון סעד: יש תנועה רחבה, אז המערכת הזאת היא פועלת במדינת ישראל, וזאת הייתה התוכנית ב"גדות". כאמור, על הפן המקצועי, ידבר דף, אני אדבר במאקרו. מערכת מאוד גדולה, מאוד מתקדמת, מאוד זה, אבל, בהסכם הגג, רמ"י לא הסכימו לממן את זה. לא רק ביהוד, בכל מקום. זה מה שהם אומרים עד היום "אנחנו לא ממנים, תוציאו את זה מקרנות הרשות". הפילו, השיטו את זה על העיריות. אני לא מכיר מקום אחר במדינת ישראל-

ברק עטרי: העירייה בחרה לקחת את זה, אתה יודע. מה זה "השיטו"?

אמנון סעד: העירייה בחרה את הדרך של פינוי האשפה והמינהל לא הסכים להשתתף בזה. מותר לעירייה, רגע, שנייה, סליחה, הדר. מותר לעירייה לקבל החלטה כזו. אז, העירייה קיבלה החלטה כזאת. מה שאני אומר, בסופו של דבר, הכסף כולו יצא מקרנות הרשות.

ברק עטרי: כשהכסף הזה היה אמור להיות מושקע ביהוד הוותיקה.

אמנון סעד: לא.

ברק עטרי: למה לא?

אמנון סעד: היא לידך, היא תסביר לך. היא יודעת לספר לך-

ברק עטרי: למה לא? זה לא היה אמור להיות מושקע ביהוד הוותיקה? קרנות הרשות.

אמנון סעד: לא, לא, אל תפריע. נענה לך על כל השאלות שלך. אין בעיה, זה כבר שאלה על הסכם הגג. נדבר גם על זה. בקיצור, בשורה התחתונה, הייתה פה איזושהי הצעה, בזמנו של רוטמן, שאפשר אולי לעשות את זה בצורה כזאת של לחשוף סכום מסוים של כסף, שלדעתו של רוטמן ושל גיל, הוא יצא מפה, שזה יעמוד stand alone, שזה יעמוד בפני עצמו ולא יצטרך אחר כך להוסיף כלום, שזה עלה 31 מיליון ומשהו. באמת, היינו פה באווירה כזאת. אני שמעתי אז שצריך תוספת.

אני חושב שגם מקליס אמרה את זה, אחרים שמעו אחרת, זה לא משנה. שורה אחרונה, אנחנו צריכים עוד ארבע עשרה מיליון, שלוש עשרה ומשהו כדי לסיים את המערכת הזאת, ואנחנו נסיים אותה. אנחנו מחויבים בחוזה. עכשיו, כשאני מדבר על המאקרו, יש את העניין הזה של השכונה החדשה, של מגשימים, שבה אנחנו צריכים כבר לעשות חשבון נפש. האם אנחנו עושים עוד פעם את אותה מערכת, שתעלה לנו ארבעים וחמישה, אולי עכשיו היא תעלה עשרה מיליון, לא יודעים-

ברק עטרי: למה שתעלה לנו 10 מיליון? מה השתנה? לא, באמת אני שואל. למה אם פה היו לנו-

שמואל רוטמן: אבל למה להפריע באמצע המשפט?

ברק עטרי: אני שואל-

אמנון סעד: אני אענה לך. זה שאתה שואל באמצע כמה שאלות זה בסדר, אני אענה על הכול, גם על זה. אתה לא יודע מחר כמה יעלו חומרי הגלם, המע"מ עולה, הכול עולה. מה לא עלה?

ברק עטרי: אז איך יהיה 10? יהיה 50, לא יהיה 10.

אמנון סעד: אמרתי יעלה בעוד 10 מיליון.

ברק עטרי: סליחה, סליחה.

אמנון סעד: יכול להיות שזה יעלה 50 מיליון. אני נותן סקירה כדי שידעו לבאות, ולנו יש עכשיו ויכוח עקרוני עם רמ"י, שאנחנו אומרים שאנחנו רוצים עכשיו, למשל, במסגרת התחדשות עירונית, מוהליבר, כל מיני מקומות כאלה, הפיננסי יהיה פנאומטי, אבל לא לכל העיר. זאת אומרת, אם יהיה גוש של בניינים, תת-מתחם 6, ארבעה-שישה בניינים, יהיה להם פיר אחד, יהיה להם מקום אחד שממנו המשאית תשאב, כל הבניינים, טרמינל זה נקרא, וכל אחד מהם יזרוק את האשפה שלו דרך הפיר הזה וזה יגיע לטרמינל מקומי. זה מה שהצענו עכשיו-

שמואל רוטמן: מתחמי במקום שכונתי-

אמנון סעד: מתחמי במקום שכונתי, ואז, אנחנו רוצים להשית את זה על היזם. רמ"י מתקומם, אבל אנחנו לא במצב שאנחנו נחזור על זה שוב פעם. ארבעים וחמישה מיליון זה ארבעים וחמישה מיליון. עכשיו, לשאלה שלך, ברק, אבל תהיה ממוקד, חלק מהיטלי ההשבחה או מחלף היטלי השבחה הולך לעיר הוותיקה וחלק נשאר בשכונת "גדות", אנחנו מקבלים את הכסף עבור פיתוח בשכונת "גדות". לכן, חלק מהכסף יכול להגיע לעיר הוותיקה. נכון שחלק ממנו היה יכול להגיע לעיר הוותיקה, אבל העירייה הקודמת קיבלה החלטה והלכנו עם זה. עכשיו, אנחנו רואים את התוצאות. אנחנו לא יכולים לחזור אחורה, לכן אנחנו מנסים לתקן. אפשר להגיד לזה לתקן או לא, יכול להיות שאם אתה היית יושב פה במקומי היית אומר "וואלה, אתה יודע מה, ארבעים וחמישה מיליון, אבל תהיה לי שכונה שתתחרה בכל הערים בארץ, שווה לי. אני, ברק עטרי, מחליט שאני שם את הארבעים וחמישה מיליון". מי יגיד לך לא? אז זה נתון לשיקול דעת. אז זה שיקול הדעת שקיבלו לפני, אני מקבל את זה. אני גם, תמכתי-

יעלה מקליס: זאת היתה החלטת מועצה.

ברק עטרי: מה זה? מה אמרת?

הדר מימון: זה גם ביזנס כלכלי.

ברק עטרי: עכשיו נהיית לי כלכלי, אני אזכיר לך מה אמרת ב-

אמנון סעד: אוקיי, מותר. לכל אחד מותר. ברק, אתה לא-

הדר מימון: אתה יכול להזכיר-

ברק עטרי: אני אזכיר לך, נשמה, יש לי כאן ציטוטים שלך, נשמה.

אמנון סעד: ברק, תזכיר לו את זה בחוץ. ברק, תזכיר לו את זה בחוץ-

ברק עטרי: אתה היית נמנע, להזכירך.

מדברים יחד

אמנון סעד: ברק, תזכיר לו את זה בחוץ. אל תשתלט על הדיון, ברק. אתה שואל, אנחנו לא עוצרים אותך בשאלות. יש לך עניין איתו?

ברק עטרי: לא, אין לי עניין איתו.

אמנון סעד: אבל עובדה שכן.

ברק עטרי: לא ממש לא, אני פשוט, כמו שאתה אמרת, אני עשיתי שיעורי בית-

שמואל רוטמן: ברק, אתה פשוט לא יודע ומדבר מתוך בורות, סליחה שאני אומר לך את זה-

ברק עטרי: תגיד לי רוטמן, אתה קראת את הזה בפעם שעברה?

שמואל רוטמן: סליחה שאני אומר לך-

ברק עטרי: אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה-

שמואל רוטמן: אתה הרי תמשיך להשתלט-

יעלה מקליס: הוא שואל שאלות-

ברק עטרי: אני שואל כי אני קורא ולומד לפני זה-

שמואל רוטמן: אתה קורא, תקשיב-

ברק עטרי: אז תקרא את פתיחת התב"ר של לפני שנה ותראה מה הוא אמר.

שמואל רוטמן: אתה קורא ואתה לא יודע. תגיד לך פה, ראש העיר הקודמת, וכל מי שיושב פה, יעקב דין, היו שיקולים וניתוחים כלכליים, וזה לא איזה מין שטות לזרוק 45 מלש"ח, כן? יש לזה, זה מבחינה-

ברק עטרי: אני לא שותף של אף אחד. אמנון, אני שותף של התושבים, אחי, לא שותף של אף אחד. באמת כפרה, באמת. אתה יודע את זה.

שמואל רוטמן: יושבים פה כל מה שנעשה קודם ולהגיד שטויות-

אמנון סעד: אפשר? אפשר?

שמואל רוטמן: כן, אפשר. אבל אי אפשר שמישהו יגיד שטויות והכל יעבור לפרוטוקול-

ברק עטרי: השטויות האחרונות, אל תיתן לי לפתוח את הפה, באמת. אל תיתן לי לפתוח את הפה-

שמואל רוטמן: תפתח, אתה פותח בין כה-

אמנון סעד: ברק, אני לא רוצה לנהל את הישיבה ככה. בוא, אני מבקש, אני לא רוצה להיות גס. אורי וליאור, לא להשתתף בחגיגה. בואו נרגע. לפני שיעקב דץ ייתן את הסקירה המקצועית שלו, יעלה מקליס רוצה להגיד משהו, אז, בבקשה.

יעלה מקליס: כן, אני רציתי להגיד שבדיונים שניהלנו על המערכת הפנאומטית, התלבטנו איך לממן אותה. ויכול להיות שהדרך שהחלטנו, ואני חושבת שהייתה פה הסכמה מסביב לשולחן, היא תשתנה בעקבות הנתונים החדשים. זאת אומרת, אפשר היום את מגשימים לחשוב לממן לא על ידי כסף מזומן, כמו עכשיו, אלא בדרך האלטרנטיבית שהייתה אז על השולחן ועשו ניתוחים, אומנם, שזה יותר כדאי, יכול להיות שבצוק העיתים-

אמנון סעד: את מדברת על B.O.T?

יעלה מקליס: כן B.O.T ואז זה לא נופל על העירייה-

שמואל רוטמן: אבל זה יצא נורא יקר אז-

שימי בונפיל: נכון.

ורדי בושרי: בסוף זה נופל על העירייה, מה זה לא-

שמואל רוטמן: לא, אבל בסוף זה כלכלי לעירייה. בלונג ראן, העירייה מרוויחה על זה וזה מה שצריך שידעו-

ברק עטרי: אחי, המערכת עובדת 30 שנה. תעשה חשבון, 8 מלש"ח בממוצע לשנה שאנחנו מוציאים-

שמואל רוטמן: ותראה שאחרי 12 או 15 שנה, תלוי בסכום, זה מתאזן-

ברק עטרי: ולא יהיו לך תקלות בדרך. רוטמן, באמת.

שמואל רוטמן: עם תקלות ועם הכל. ברק עטרי, הרי, אתה יודע הכל. אבל, אם היית לומד, היית מביין-

אמנון סעד: אני מציע שתשאל אותו. ברק, מכיוון שאתה לא יודע, תקשיב. באמת, אני מכבד את זה, אתה חבר מועצה חדש ואתה שואל הרבה שאלות. אנחנו, כל מה שכולל בתוך המכרז הזה, יש לנו 10 שנים ראשונות אחריות. לכן האומדן הזה שתוך שנתיים, כשתיגמר האחריות, אנחנו כבר הוצאנו את הכסף וגם יהיה יותר נעים, פחות מזהם, יעלה לנו פחות כסף, השכונה הזאת תהיה ברמה גבוהה, זה חלק מהשיקולים שהנחו את מועצת העיר הקודמת ואני מכבד את זה, אין לי חצי טענה ולא רבע טענה. אז, זה בקטע הזה, שמענו שראש העיר הקודמת אמרה שאפשר לעשות את זה ב-DBOT, נחשוב על זה. עכשיו, בבקשה, יעקב דץ, תגיד מה התפקיד שלך ותספר קצת על המערכת.

יעלה מקליס: אני רוצה, בהמשך לדיון הלא פורה הזה, אני רוצה להסביר דווקא למי שלא היה פה ולמי שלא זוכר. האלטרנטיבה הייתה שהעירייה מממנת, לעומת BOT, שבעצם, מי שיזכה במכרז מממן את זה ובסוף, זה עולה קצת יותר-

שמואל רוטמן: הרבה יותר, יעלה.

יעלה מקליס: אבל לא צריך היום להשקיע את הסכומים האלה. עכשיו, אני אומרת שהחישובים היו מאוד ברורים לשעתו. יכול להיות, שהחישובים היום הם אחרים. לכן, כדאי לשקול את זה, ובאמת על מגשימים לא להוציא היום 42 מלש"ח. זה הכול.

אמנון סעד: כן, כנראה שזה יגיע ליותר. כן, יעקב. תכירו את יעקב, מי שלא מכיר.

יעקב דץ: האמת היא שאמרתם כבר את הכול. אנחנו מדברים על מערכת פנאומטית שהיום מובילה בשכונות החדשות בארץ, גם, דרך אנב, בן שמן, ראשון לציון, שכונת נרקיסים, שהייתי שותף למערכת הזאת. המערכת הזאת היא מאוד מתקדמת.

היא הרבה יותר מתקדמת ממה שביבנה הירוקה. התקדמנו למערכת שונה, יש לנו גם זכייין כאן אחר, בדרך כלל בארץ שלטה חברת "שיכון ובינוי", היום "אלקטרה תשתיות" נכנסה לזה, במלוא העוצמה שלה. היא החברה המובילה היום, עושה את שכונת שדה דב, שעבר איזה 12,000 יחידות דיור, פרויקט עצום. כל הפרויקט הזה יהיה בליווי של מערכת פנאומטית. מה שהדר אמר זה נכון, עשינו בדיקה כלכלית, לקחנו את מיטב היועצים שיש בארץ, גם כלכלי, גם יועץ הנדסי, שניהם מובילים בארץ, עושים את כל הפרויקטים בארץ, בונים בישראל. באמת, עשינו תוכנית כלכלית, היא לא סודית ואפשר לשלוח לך אותה אם אתה רוצה לראות. אתה תראה את התוכנית הכלכלית, כמו שרוטמן אמר, כבר 13 שנים, למיטב זכרוני, אנחנו מחזירים את ההשקעה עם רווח עצום, לעומת הפינוי הקונבנציונאלי במשאיות אשפה, עם כל החסרונות של כוח אדם שמלווה בזה, והרעש ואיכות הסביבה וקיימות וכל מה שאנחנו מדברים. אז, לעת ההיא שאישרנו את זה בהנהלה הקודמת, זו הייתה המערכת הכי נכונה. ידענו שהעירייה צריכה באמת להשקיע מכספה כי רשות מקרקעי ישראל, בגלל השיקול הארצי שלה, לא רצתה לממן, לא רצתה לממן לא רק ביהוד, היא גם לא רצתה לממן כי היא עדיין נשאר בדעתה, היא לא רוצה לממן. והמתנדבים, כמו שאמר ראש העיר, במערכת המתחמית, שהיא גם יותר זולה לעירייה במקום המערכת הקונבנציונלית, את ההחלטה, במידה ותהיה, אנחנו נלך למרות דעתה של רשות מקרקעי ישראל, שהיא לא מוכנה שמערכת מתחמים של 300-400 יחידות יקבלו מערכת מתחמים. לעירייה זה עדיין זול, וכמובן שזה נותן את כל היתרונות של איכות הסביבה. אני רק מסיים. באישור הקודם של המועצה, הרי, פורסם מכרו שהעירייה הוציאה אותו, הוא היה על כ- 44 מלש"ח. ידענו שלא היו לנו 44 מלש"ח באותה עת, אישרנו את השלב הראשון, שהוא היה אמור לתת מענה למרבית השכונה וידענו שבהמשך יגיעו כספים, ולכן, באמת הביאו את ה- 15 מלש"ח כרגע-

ברק עטרי: כמה הגיעו?

יעקב דץ: כ- 15 מלש"ח מ"אפריקה ישראל", נכנסו לקופת-

אמנון סעד: זה לא "הגיעו", זה אני ביקשתי מקדמה. "הגיעו", הגיעו מהשמיים. אני ביקשתי מחברת "אפריקה ישראל"-

ברק עטרי: זה מצחיק אותי, כי אני אגיד לך למה-

אמנון סעד: אבל אתה רוצה לבוא לפה ללמוד, נכון?

ברק עטרי: אני לומד.

אמנון סעד: חברת "אפריקה ישראל" עוד לא התחילה לבנות, הייתה לנו פה איתם פגישה, אמרתי להם שאני צריך כסף למערכת הפנאומטית, אני מבקש מכם מקדמה, ללא ריבית וללא כלום והם אמרו, נחשוב. חזרו ואמרו-

ברק עטרי: הביאו לנו 15 מלש"ח, בסדר, אוקיי, נתנו לנו 15, בסדר? אז, אני בא ואומר עכשיו, כמה סך הכול הם צריכים להביא לנו? באמת, כן.

אמנון סעד: הם?

ברק עטרי: כמה? עכשיו, אתה שואל אותי, שנייה-

מדברים ביחד

שימי בונפיל: רוטמן, דבר הסמוי מן העין יש בו ברכה.

אמנון סעד: כן, אסור לנו. בגדול, תקשיב. אני אסביר לך איך עובדת פה המאניה-דיפרסיה בעירייה. אנחנו לפני שנה כלכלית מאוד קשה. המע"מ עולה. שאלת שאלות לפני זה, מאיפה אתה יודע שהדברים יעלו. המכרזים של הניקיון, של האשפה עלו בערך ב- 20%, כמה מיליונים. המע"מ, ההעלאה של השכר, שכר המינימום, השכר של הפסיכולוגים, הסל של הסייעות. אז, אנחנו בשנה מאוד מאתגרת כספית, כי אין לנו מקורות חדשים. בבוקר, גל וגיל עושים לי שחור, אני מתקשר "דץ, מה קורה? מה עם רמ"י?", דץ עונה: "יהיה לך מאה מיליון מפה, שמונה מיליון מפה, שבעים מפה". אני אומר לו "יופי, עכשיו אני יכול ללכת לקנות סנדוויץ'". אז, בגדול אמורים להיכנס המון כספים-

שמואל רוטמן: ואז הוא מסביר שאין כסף לסנדוויץ'.

אמנון סעד: בגדול, השייוקים ב"גדות" וב"מגשימים", ברגע שאתה משווק, אתה מקבל היטלי השבחה, או חלף היטלי ההשבחה, אם זה של רמ"י. שיעורי בית, שיעורים פרטיים זה ורדי. יש לו זמן, יש לו סבלנות. אז, בגדול, אמורים להיכנס כספים, אבל לא-

ויקטור ג'נח: כמה, אבל הוא שאל כמה.

שימי בונפיל: אנחנו עוד לא יודעים-

אמנון סעד: לא יודעים-

מדברים ביחד

ברק עטרי: יש לנו 1,400 יחידות?

אמנון סעד: לא, 1,400, לא שם.

שמואל רוטמן: 342.

ברק עטרי: ב"מגשימים". אז כמה ב"גדות"?

שמואל רוטמן: 342.

אמנון סעד: חלק שיווקנו. תשמע, אי אפשר לגלות לך את כל הסודות במכה. לא, לא. ברק-

ברק עטרי: אני שואל בשיא הרצינות. הרי 27 מהתב"ר שלנו, אין שם כסף. אתה רוצה להביא לו 27 לשפץ את הוואדי.

אמנון סעד: אנחנו באמת, בעזרת השם, עוד נקבל כסף מהשייוקים-

ברק עטרי: לשפץ את הוואדי, יש לך עוד 27 מלש"ח להוציא מהתב"ר-

אמנון סעד: רק את זה אתה זוכר? רק את וואדי מונוסון?

שימי בונפיל: אם נמצא כסף בחפירה?

אמנון סעד: רגע, רוטמן, סליחה. משה מגן, בבקשה.

משה מגן: יש לי שתי שאלות טכניות. איך האשפה מובלת? נוזלית? גולמית? וגם, שאלה שנייה, מה המשמעות של הבריכות?

יעקב דץ: בגדול, בכל בניין, בלובי של הבניין, יש מה שנקרא שני שוטים שיוורדים, שהם בעצם שני פירים, לכל אורך הבניין. אדם לוקח את האשפה הביתית שלו, בגדול, הוא צריך לחלק אותה לבקבוקים ואת האשפה הרטובה לפה. מכניסים לתוך השוט, השוט הזה הוא נעול הרמטית, זאת אומרת, הוא נעול כדי שריחות לא יכולים לצאת וכשהבן אדם זורק את השקית, השקית יורדת לפיר במינוס אחד, יש שם איזושהי דחסנית, גם כן, אטומה לגמרי. הדחסנית הזאת מחוברת למערכת השכונתית, יש לה מגופים. מגוף, ברגע שהדחסנית במינוס אחד מתמלאת, נגיד שני שלישי או שלושת רבעי מהדחסנית, אז יש איזושהי חיישן ששולח לטרמינל, שהוא הטרמינל השכונתי, הוא נותן פקודה, הדחסנית נפתחת, ואיתה כל מה שבתוכה נשאב ונשלח למערכת הפנאומטית. כמו בבתי חולים, אם אתה מכיר, וזה גם כן נכנס לתוך-

משה מגן: גולמי או שמעורבות של מים?

יעקב דץ: הסברתי, אין מעורבות של יד אדם-

משה מגן: אין מים?

יעקב דץ: לא. כמו שאת השקית אתה לוקח את כל שאריות האוכל וזורק לחדר אשפה, אז אתה זורק-

שימי בונפיל: אין ריח, אין מים נוזלים-

יעקב דץ: שלוש פעמים ביום זה נשאב, תלוי בקצב, ואז יורד לדחסנית ואת הדחסנית הראשית מעלים למשאית, אחת ליום-

משה מגן: והדחסנית הזאת יושבת בקרבת בתים או-

יעקב דץ: לא, הבניינים-

משה מגן: המרכזית?

שמואל רוטמן: המרכזית תהיה ליד תחנת הדלק "פז", יש שם מבנה שנראה כמו בית מרקחת-

יעקב דץ: יש מבנה בגודל מטר, שנמצא בתוך התקציב שאישרתם, יעלה כ- 10 מלש"ח. יהיה בו גם מרכז מבקרים, ללא ריחות. משרדי לכל דבר ועניין.

שמואל רוטמן: ירוק ועניינים-

יעקב דץ: אגב, התחילו לבנות את המערכת השנה, מי שרוצה אני מזמין אותו לבוא אלי, אני אקח אותו באופן אישי לראות-

ברק עטרי: אני אבוא אליך-

אמנון סעד: מצוין, ברק. בסדר, יעקב, תודה. היה ממצה.

יעלה מקליס: כמה הערות. אז, ברשותכם. תמ"ל 1041, שזו בעצם שכונת "גדות", לקח בחשבון את הנושא של פינוי אשפה פנאומטית, גם בתוך המערכות של הבניינים וגם בטרמינל המרכזי. לפני שקיבלנו החלטה, נסענו לרעננה לראות את הטרמינל שם בשכונה החדשה. אני רוצה להגיד לכם שבית מרקחת, לא ראיתי כזה נקי וכזה בלי ריחות. באמת, היה מצוחצח, נקי, וגם בתוך הבניינים לא הרחנו שום דבר, וזה נראה מצוין, ולכן גם התחלנו לגלגל את המהלך. לגבי העניין של הכסף, כמו שאמרתי, נעשתה בדיקה כלכלית B.O.T מול המימון העירוני. קיווינו שרמ"י בכל זאת תחליט לממן את זה, אבל בכל מקרה, על פי ה-B.O.T, מבחינתנו לאורך השנים, הרבה פחות כסף. כמו שאמרתי גם קודם, יכול להיות שבצוק העיתים הזה, צריך כן לחשוב על B.O.T ולא להיכנס להוצאה כזאת גדולה-

ויקטור ג'נצ: מה זה B.O.T? תסבירי לי-

יעלה מקליס: B.O.T זה כמו הקאנטרי, הוא מקבל את הזכות להפעיל את המערכת לאורך שנים, כשאתה מחליט כמה. בקאנטרי זה 25 שנה-

ויקטור ג'נצ: אבל דיברנו גם שחלק מהתושבים יכולים-

יעלה מקליס: לא קשור לתושבים, אני אומרת מי מממן את העלות של ההתקנה של המערכת, והוא פשוט גובה את זה בצורה כזאת, ואנחנו לאורך שנים משלמים לו, במקום שאנחנו נוציא את הכסף בסכום גדול-

שמואל רוטמן: כולל שלב התכנון והכל, זה נקרא D.B.O.T.

יעלה מקליס: כולל הכל, כן. ב-B.O.T אין לך הוצאה גדולה, ודבר נוסף, לגבי העניין של הכספים, אין ספק שזה סכום מאוד גדול והיה פה איזשהו הרהור, אבל המזל שלנו זה שהשיווקים היו כל כך מוצלחים, וכתוצאה מכך, חלף היטל השבחה היה הרבה יותר גבוה ממה שתוכנן מלכתחילה, אז הייתה לנו יכולת לעמוד מאחורי ההתחייבות הזאת. שוב אני אומרת, זה היה נכון לשעתו וזה קיבל תמיכה גורפת במועצת העיר, ואם יש שיקול של מגשימים, שווה לבדוק, לחזור ל-B.O.T אולי, בדרך אחרת. לסיכום, ויקטור, באמת, זה משדרג בצורה משמעותית את איכות השכונה, כמו שרצינו, ששכונת "גדות" תהיה השכונה הכי יוקרתית באזור.

ויקטור ג'נצ: השאלה שלי היא כזאת. אמרתם שזה כלכלי, זה טוב. עכשיו, אנחנו מקימים שני מתחמים, למה אי אפשר? זו כמות מיוחדת? למה אנחנו לא עושים במתחם אשכנזי למשל אותו הדבר? אם זה כלכלי-

שמואל רוטמן: עושים, עושים-

גיל סימנהויז: כל המתחמים של ההתחדשות העירונית, הם נעשים במערכת פינני פנאומטית-

ויקטור ג'נצ: כן?

שמואל רוטמן: בייקובסקי, קדושי מצרים-

יעלה מקליס: כל התוכניות שאושרו של ההתחדשות העירונית-

ברק עטרי: אבל זה אנחנו משלמים בסוף-

שמואל רוטמן: זה היזם עושה.

ברק עטרי: זה היזם עושה? סבבה.

אמנון סעד: ויקטור, אתה יודע? אימצנו את ההמלצה שלך-

ברק עטרי: לפני שאתה ממשיך, זה לגל, סליחה. היינו צריכים לשלם ב-30 ו? מתי זה היה? ב-13.3 היה תב"ר של 31, נתנו 20, נכון? אם אני לא טועה?

גל לניאדו: כן.

ברק עטרי: היינו צריכים לשלם את ה-11. ה-11 האלה כבר שולמו?

גל לניאדו: לא.

ברק עטרי: לא. זאת אומרת, יש לנו 11 + ה-12 וקיבלנו 15-

גיל סימנהויז: וגם לא כל ה-23 שולמו-

שמואל רוטמן: לא, זה תב"ר, זה תב"ר.

גיל סימנהויז: אנחנו פותחים את התב"ר על סכום ההתקשרות. את הכסף, אנחנו מזרימים פנימה-

משה מגן: קיבלנו 11-

שימי בונפיל: אתה צובע סכום של כסף, זה לא בהכרח-

גיל סימנהויז: פותחים תב"ר על סכום ההתקשרות. את הכסף אנחנו מזרימים פנימה בהתאם להתקדמות. כלומר, נניח אישרנו את התב"ר ביום ראשון, לא בא הקבלן ביום שני ומבצע ב-30 מלש"ח-

ברק עטרי: נכון, הוא קיבל 3 מיליון להתחיל ואחרי זה- אבל הוא בשלב ב', זה אומר שהוא סיים שלב א' שעלה 31 מיליון-

גיל סימנהויז: תקשיב, תקשיב. הוא מזמין צנרת, הוא מתחיל לחפור. עכשיו, אנחנו רוצים להגדיל את ההתקשרות לשלב ב', לכל השכונה, ואנחנו צריכים להוציא צו עבודה לקבלן, לבוא ולהגיד לו, "עכשיו אתה צריך להרחיב את זה". אסור לנו להוציא צו התחלת עבודה על סכום שיותר גבוה מהסכום של התב"ר. לכן, אנחנו מגדילים את התב"ר, את הכסף בפועל, יכול להיות שלהוציא אותו ייקח לנו עוד שנה וחצי. הוא חופר, הוא מביא צנרת, הוא צריך להוציא היתר, כל הדברים האלה.

ברק עטרי: פרוצדורלית. בסדר.

אמנון סעד: כן, חיים.

חיים אפרגן: רק כדי שאני אבין, צריך לאשר את התב"ר או להביא את התב"ר-

אמנון סעד: לאשר את הגדלת התב"ר-

שמואל רוטמן: לאשר את הגדלת תב"ר.

ויקטור ג'נצ: אז מאשרים, יאללה.

אמנון סעד: רגע, רגע, סליחה. אני רוצה להגיד משהו שרציתי להגיד בתחילת דבריי ולא אמרתי-

ורדי בושרי: מה עם דבר ראש העיר?

אמנון סעד: אתה לא פה בישיבות? אני בדרך כלל לא אומר כלום, אני רק מתפלל לשלומם של החטופים-

ורדי בושרי: אבל לא, אבל אני דווקא על זה רוצה לדבר.

אמנון סעד: אז אנחנו נדבר על זה, אני יודע שאתה רוצה לדבר על זה. יש לי מידע מוקדם, תתפלא.

ורדי בושרי: באמת?

אמנון סעד: כן. לפני שנגיע למה שאתה רוצה לדבר, אני רוצה להגיד שבעזרתם של כל גורמי המקצוע פה, ובמיוחד בעזרתו של העוזר שלי, חיים מיטלמן, ואבא שלו, להגיד להם תודה רבה. אנחנו השגנו הרשאה תקציבית לבניית אגף חדש בבית הספר "רמז". הם לא עזבו את הצוות המקצועי של משרד החינוך-

שמואל רוטמן: כמה?

אמנון סעד: נקבל את זה בשלבים-

מדברים יחד

אמנון סעד: קודם כל, אני מודה לך אורי, מודה לחיים שלא פה, הלך להתפלל.

אורי מיטלמן: יש אישור לעוד אחד, בדרך.

אמנון סעד: איך אמר ברק? תשמור על סודיות. אורי, הוא הדליף בלי כוונה. יש לנו איתם מגעים לעוד אגף חדש בבית ספר אחר, ויש לנו הבטחה, שעוד פעם צריך לפרוט אותה בזמן. אני ביקשתי לבנות בית ספר חדש לגמרי, בית ספר במקום שהיה בבית ספר במעלה הישן, שבאמת, הגיע כבר כל כך הרבה שנים. היו לנו ישיבות מקצוע שם, ובישיבות המקצוע, באמת, הייתה לי דלת פתוחה בגלל שהיה לי את האבא והבן, שהם מכירים שם את כולם וטלפונים, וכן, זה ראוי לציון. אורי עזב את העבודה שלו ונסע עם הבן שלו למשרדים ונכנס ואמר "יהוד-מונוסון".

ויקטור ג'נח: הוא פנסיונר, איך עזב את העבודה שלו?

אמנון סעד: לא, הוא עדיין לא. אז קודם כל, אני מודה להם, זאת הבשורה הראשונה שרציתי להגיד. עכשיו, לפני שנגיע לדברים שלך, ורדי, קודם כל אני רוצה להעלות את הסעיף הזה להצבעה. רגע, למדתי משהו. מועצת העיר מאשרת הגדלת תב"ר מס' 1247 בסך של 12,582 אש"ח לביצוע מערכת פניאומטית לסילוק אשפה ביתית בשכונת "גדות" (תמ"ל 1041). מקורות מימון: קרנות הרשות.

יעלה מקליס: זה לא לביצוע, זה להשלמת הביצוע.

אמנון סעד: כן.

שמואל רוטמן: להשלמת-

אמנון סעד: מאשר הגדלה. במינוח משפטי נכון. מי בעד?

אופק אללוף: פה אחד.

שמואל רוטמן: אבל זה תב"ר, תגיד שמות.

אופק אללוף: יוסי, שימי, ראש העיר, רוטמן, יובב, ליאור, אתה בעד?

ליאור גלבוע: כן.

אופק אללוף: ורדי?

שמואל רוטמן: ורדי, הצבעת בעד?

אופק אללוף: ורדי, ברק, יעלה, חיים, ויקטור, דוד מזרחי, משה מגן.

הצבעה:

בעד - 14 (פה אחד) אמנון סעד, יובב גוניקמן, שמואל רוטמן, שימי בונפיל, יוסי חזן, דוד מזרחי, ויקטור ג'נח, הדר מימון, משה מגן, חיים אפרגן, יעלה מקליס, ורדי בושרי, ליאור גלבוע, ברק עטרי

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, הגדלת תב"ר מס' 1247 בסך של 12,582 אש"ח לביצוע מערכת פניאומטית לסילוק אשפה ביתית בשכונת "גדות" (תמ"ל 1041). מקורות מימון: קרנות הרשות.

אמנון סעד: ורדי, אני נשאר לעוד חמש דקות, אני יודע שיש לך שאלה אז תשאל.

ורדי בושרי: מה אני רוצה לשאול?

אמנון סעד: על השביתה.

ורדי בושרי: אני יודע. מה?

אמנון סעד: על השביתה, על השביתה.

ורדי בושרי: לא, לא, המודיעין שלך זה 8200, אלטעזאכן.

מדברים יחד

ורדי בושרי: אני רוצה לומר שני דברים. אחד, אבל באווירה טובה, בלי להתעצבן-

אמנון סעד: אתה רואה פה מישהו מתעצבן?

ורדי בושרי: לא, אני גם שקלתי אולי שיהיה מחוץ לפרוטוקול, אבל אחרי זה אמרתי, אני יודע. באמת, מה אנחנו מדברים פה, 8200?

אמנון סעד: אז, ורדי, תשאל.

שימי בונפיל: יש לך חתונה היום?

מדברים יחד

ורדי בושרי: ראית, אני שתקתי רוב הישיבה כי רציתי את הזמן שלי ככה, לרכז. שני נושאים.

אמנון סעד: בבקשה.

ורדי בושרי: בנושא דבר ראש העיר. מה שוויקטור אמר והוא צודק, יש פה אנשים שהם לא בקואליציה. יש דברים מרכזיים שקורים בעיר, באמת, אנשים לא יודעים פשוט. לא מעודכנים. אני מציע שכל ישיבה, זה פעם בחודש, זה לא כל יום ולא כל שעותיים, את הדברים המרכזיים שמתרחשים בעיר, ומתרחשים, כן, מאשרים פה, מאשרים שם, כל מיני נושאים שדנו בהם במועצת העיר ואמרו יבדקו, תהיה תשובה. באמת, אני לא רוצה להיכנס עכשיו לנושא מסוים, אני אומר בכלליות. שיחד עם זאת, צריך לתת באמת איזשהו עדכון לחברי מועצת העיר ויכול להיות שכתוצאה מזה גם יהיו פחות שאלות, כי אנשים ידעו. אם, לדוגמה, אמנון ייתן סקירה על תחום מסוים, והוא יהיה בהקשבה ולא יפריע-

אמנון סעד: לא, לא. אתם צריכים לעשות שיעורי בית לפני. הוא מתלמד, הוא חדש-

ורדי בושרי: והוא לא יפריע, אז יכול להיות ש-50 אחוז מהשאלות לא ישאלו. ברצינות. תבין, זה חשוב להעביר מידע לחברי המועצה. בסך הכל, הדברים, בגדול, הם דברים טובים. אלה לא דברים לא טובים, שלא יהיו אי הבנות.

אמנון סעד: זה הדבר הראשון.

ורדי בושרי: צריכים להיות מעודכנים.

ליאור גלבוע: אני רוצה להוסיף-

אמנון סעד: רגע, יש לו עוד משהו-

ליאור גלבוע: אני רוצה להוסיף לדברים שלו-

ויקטור ג'נח: יש לי הערה, ורדי. בדרך כלל, יו"ר האופוזיציה יושב עם ראש העיר ואחר כך יו"ר האופוזיציה יעדכן אתכם.

ורדי בושרי: אבל יו"ר האופוזיציה זה יאיר לפיד-

אמנון סעד: הוא בשמונה, מה שלא יקרה, נופלת פצצה, הוא מתחיל לחלק.

ליאור גלבוע: הרבה אנשים ברחוב פוגשים אותי, אומרים לי "תגיד, אמנון כבר כך וכך זמן בכיסא, מה הוא עשה?" עכשיו, אני באמת יודע שאתה עושה. חס וחלילה, אני רוצה לענות להם, אני רוצה לענות להם.

שמואל רוטמן: אם לא תשאל, איך תדע?

ליאור גלבוש: לא יודעים, לא רואים. תפתח כל ישיבה, תדבר, תספר-

משה מגן: תגיד מי שאל אותך-

אמנון סעד: לא, אני אענה. זה מתקשר למה שהוא אמר. תגיד את הדבר השני.

ורדי בושרי: הדבר השני, קודם כל שאלה. האם הייתה שביתה בעיריית יהוד, היום?

אמנון סעד: אני אענה, אני אענה.

מדברים ביחד

ורדי בושרי: למה אני שואל? פגשתי את מיטלמן אתמול בערב, אומר לי, "יש שביתה, אני בכלל לא יודע אם תהיה ישיבת מועצה".

שימי בונפיל: מי אמר?

ורדי בושרי: מיטלמן.

שימי בונפיל: איזה מהם?

ורדי בושרי: שניהם. נכון אמרת? הנה, הוא פה.

חי מיטלמן: אמרתי את זה אבל-

ורדי בושרי: אחרי שאני אדע אם הייתה שביתה, אני יכול לשאול. אולי לא?

אמנון סעד: אז, קודם כל, מתברר שהמודיעין שלי היה מצוין, ואתה הוספת את הסעיף הראשון רק כדי לבלבל את המודיעין-

ורדי בושרי: מה?

שמואל רוטמן: זה נקרא תרגיל הסחה-

אמנון סעד: ורדי, אתה שוכח שאני מכיר אותך מהיום שבאת לבקש נעליים לשחקן כדורסל שלך. מהיום שבחרת שחקן שיכור ב-50 אלף דולר. אתה היחיד בעולם. השחקן לא יודע לאיפה הוא הולך. שחקן מספר אחד. תעזוב-

ורדי בושרי: אבל אתה יודע, זו גדולה למכור שחקן שיכור-

אמנון סעד: אמרתי שזה תמיד שזה בזכותך.

ורדי בושרי: אבל הוא לא זוכר, אני מכרתי אותו פעמיים.

אמנון סעד: כן. לא. לא. אני אתקן אותך. את שחקן הכדורסל מכרת פעמיים.

מדברים ביחד

אמנון סעד: עכשיו אני אענה ברצינות. אני אענה על השאלה הראשונה שלך, שזה מתחבר גם עם זה. תראו, אני ישבתי פה בספסלי האופוזיציה ולא אהבתי שראש העיר דיבר על הדברים שלו. ראיתי את זה, אני אומר את זה בכנות, לא אהבתי. לא אהבתי לשמוע, כאילו, זה מבחינתי שראש העיר עושה לי חוג בית, ואני לא הרגשתי נוח עם זה. אני לא אמרתי לה אף פעם שום דבר, נכון, התקוטטנו מדי פעם, הכול טוב ויפה אבל בפנים בפנים לא אהבתי את זה. עכשיו, אם אני לא אוהב את זה ואני לא רוצה להכביד על אחרים, ואם זה באמת חשוב, אז, א', אני אגיד. הדוגמה שנתת, שהבאתי את זה לישיבת מועצה את 8, 8, ועוד לא נתתי תשובה, מפני שזה כמו גלגל ענק, אתה פעם למטה, פעם למעלה ביחסים עם רמ"י, ואני אגיד לך מה. תקשיב, אני ראש העיר חמישה חודשים, אני הוצאתי סך הכול שלושה פוסטים. זה גם לא סביר ולא נורמלי, אני לא מכיר מישהו שאפילו אין לו פייסבוק, לא יודע מה, לא מוציא הודעות. לא כל כך מתחבר לזה, אני צריך להוציא יותר מידע לציבור, אבל לי יש בעיה עם זה. להגיד "בקרוב תהיה ספרייה", לא מתחבר לזה, כי הציבור לא מאמין, לא לי ולא לך ולא לאף אחד-

ורדי בושרי: אבל מי מעדכן את הציבור?

אמנון סעד: שנייה, שנייה, אני אגיד את זה פה. אז, אני מקבל את מה שאתה אומר, אני רק אומר שאני לא מוציא מידע לציבור, כי אני אומר לעצמי שכשתצא הספרייה, אני עכשיו אומר את זה לפני כולם, אני בשבוע הראשון שנבחרתי, ישבתי איתו (עם גיל סימנהויז, מנכ"ל העירייה) בישיבת עבודה, דיברנו על המצב הכספי והכול, אמרתי לו "תקשיב, אני רוצה ב- 1.1.25 שהספרייה תיהרס ויתחילו לבנות, תבנה לפי זה את תוכנית העבודה שלך". עכשיו, לבוא ולהגיד לאנשים "פה תוקם", הרי אתה יודע איך מסתכלים עלינו, אתה יודע מה אומרים עלינו. בסדר, כל אלה שקרנים, גנבים, רמאים, אי אפשר להאמין להם לאף מילה. ברק, גם אתה תגיע לזה. אתה עכשיו המאמי וזה, אבל יבוא יום, רק תוציא מילה מהפה "פה יוקם", גם אתה. אני נתתי פעם דוגמה על הרב ויינר, ברגע שהוא יהיה פוליטיקאי, תוך חודש הוא כבר יח"א. זה העולם. אבל, אתם צודקים-

שמואל רוטמן: הוא אמר לי השבוע שפוליטיקה זה עלמא דשיקרא.

אמנון סעד: אתה יודע מה, נראה, אם בישיבת מועצת עיר הבאה באמת לא יהיו הרבה נושאים, כמו היום, אני אקדיש חצי שעה, או אפילו יותר, לא אכפת לי, אפילו שעה, לסקירה שלי ולשאלות שלכם. עכשיו, אם כבר ב- 8, 8, עסקינן, משכתי את הזמן, ניסיתי להגיע לאיזשהו מתווה מוסכם עם רמ"י וגנבתי זמן ללוזון וכולם. בסוף, הוצאנו הודעה לבית המשפט שעד ה- 22 לספטמבר אנחנו נביא הסכם למועצה. רציתי וקיוויתי שעד אז כבר תהיה לי הסכמה של רמ"י על התוכנית שהגשתי להם, רמ"י עושים הרבה פעמים פליק פלאק, אומרים כן, אומרים לא. בסוף, יש לנו התחייבות להביא את זה לבית המשפט. מה שכן, סגרנו איתם שלפחות במקום שההסכם, הרי, היה של 120 יום מהתחלת וסיום הבחירות, צריך להוציא היתר ושנה אחרי זה, אם זה לא מסתדר, הוא יכול לבנות. שנה. אני, ככה בפיחות וזחל, מה שנקרא, מזדחל, הזזתי את התאריך ל- 31 לדצמבר 2025.

ברק עטרי: 2025 ?

שמואל רוטמן: לא להיתר.

אמנון סעד: שהם יוכלו לבנות. לפי ההסכם, צריך להוציא להם היתר עכשיו, לשנה. אחרי שנה, אם זה לא מסתדר, הוא הולך לבית המשפט, לא משנה, לא נאריך את זה יותר מדי, הוא יכול לבנות. אז, א', השגתי עוד אורכה, בהתחלה אמרתי לו ספטמבר, אוקטובר. אתמול הוא היה פה, ישבנו, אמרתי לו 31 לדצמבר. הוא ביקש שאני אביא את זה היום למועצה, אמרתי לו "אני לא מביא בחטף, אנחנו נעשה ישיבה שלא מן המניין, כדי שלחברי מועצת עיר יהיה זמן לקרוא את זה, להבין במה מדובר". לכן, לא יודע, מחר-מחרתיים, גיל יוציא זימון של ישיבה שלא מן המניין ליום שני הבא. אני לא בטוח שתהיה לי כבר הסכמה של רמ"י לגבי מתווה חדש, אני עוד פעם לא אומר את זה לא כי אני רוצה להסתיר, אני לא מסתיר כלום, כי אין משהו סגור. אז, לבוא להגיד "מחר פה, מחר שם". ורדי ואני ניהלנו קבוצת כדורסל בשנת 1998. בשלב מסוים, שאלו אותנו, "תגיד, אתם רוצים כסף, נכון?" מי השחקנים? באותו הזמן, ורדי בחר, אני אגיד סתם שמות, משה, יצחק ואברהם. הגענו, אתה זוכר את זה, ורדי? כשהגענו לזמן אחר, לא סגרנו איתם חוזה, סגרנו עם ברק וסגרנו עם זה. הם אמרו "מה, תראו, אתם רמאים. אתם אמרתם שניהלתם מו"מ", אז מה? לא ניהלו מו"מ עם עוד 18 קבוצות? אז, זה לא נעים להיות במקום הזה. לכן, אני לא רוצה לתת פרטים כשזה לא ידוע. אני רק אומר לכם שיש שתי חלופות- אחת, הראשונה שהצגתי והראתי והיתה לי הרגשה טובה מאוד שהמינהל ילך לקראתנו וזה יהיה בשכונת "גדות", במגרש שרוקנו את הזכויות. אחרי תקופה, אמגדי פתאום התנגד. אגב, אמגדי היה שותף לתכנון הזה. עכשיו, הם מציעים לעשות את זה במגשימים. אז, אני אספר לך למה לא נפגשנו כולם? כי זה לא התאים לו, לוזון לא קם בבוקר, הוא לא מוכן לפני עשר ואמגדי לא היה גמיש.

אני מקווה שזה יקרה השבוע ושיהיה לי משהו להתבסס עליו בישיבה ולהגיד, אוקיי. אם לא, אני אראה לכם את שתי החלופות, אם עדיין לא סיכמנו, אבל את ההסכם חייבים להביא לפני מועצת העיר, מפני שהתחייבנו כבר אז. בגלל שאני ראש עיר חדש, אז מרחתי את זה וזה. והגענו, ואנחנו עד ה- 22 בספטמבר צריכים להגיש לבית המשפט אישור של ההסכם. לכן, אני אביא אותו ביום שני הבא, זה אחד. שניים, לגבי מה ששאלת על השביתה אתמול. כן, זה היה מקרטע כזה. אני בשלב מסוים דיברתי עם ראשי ערים בבקעת אונו, הראשונה זו הייתה ליאת שוחט. אמרה לי, "תשמע, אני שבורה, החברה האלה שנהרגו, אני לא יכולה". דיברנו מה לעשות וגם עם מיכל, ודיברנו בינינו, אנשי הרשות בבקעת אונו, אמרתי לה שזה לא יהיה הכי חכם לסגור את גני הילדים ולמה אנחנו מענישים את ההורים וזה, אז הוצאתי הודעה, ואחר כך היא התקשרה אליי ואמרה לי "תשמע, אתה יודע מה? אתה צודק. אני מתחרטת". אמרתי לה "יפה, אפשר לחזור בנו". וחזרנו בנו, הפעלנו את גני הילדים היום. אני אומר לך, שאני אמרתי את זה גם בפאנל של ההתחדשות העירונית, וקרן מרציאנו, במקום לשאול אותנו על התחדשות עירונית, שואלת אותנו על השביתה. אמרתי לה "תקשיבי, בואי לא נדבר על השביתה, בואי נדבר על פינוי-בינוי, אבל אני אומר לך שארנון בר דוד עשה עלינו סיבוב. בסוף, הוא ניצל את הרגשות שלנו, הכנים, למען משפחות החטופים. אני אומר את זה בצורה ברורה, כולם יודעים, אני חושב שכולם כמעט יודעים מה הדעות שלי. אני לא אביע עמדה פומבית לגבי פוליטיקה לאומית בשום צורה ובשום אופן. זו הייתה הזדהות מלאה. תשמע, זה היה כאב לב. אני לא יכול לתאר לעצמי שבאותו יום גם נרצחו שלושת השוטרים, שהבת שלו נרצחה בשבעה באוקטובר. אבל, לאט לאט ירד האבק לראשי הערים סביבנו, ובאמת החלטנו להחזיר את זה. ובעצם, בינינו, לא הייתה שביתה. קוראים לזה "השביתה שלא הייתה". היה פה ב- 1949 מצעד, מצעד צה"ל. קוראים לזה "המצעד שלא צעד". בסוף לא היה מצעד. אותו דבר, שביתה שלא הייתה.

הדר מימון: ראשית, אני מצטער לשמוע שלא הייתה שביתה-

אמנון סעד: כן, אבל הוא עושה עלינו סיבוב, זה לא היה באמת. עזוב, הדר.

מדברים יחד

אמנון סעד: לפני שהוצאתי הודעה, שלחתי לכם את ההודעה ולפני שהוצאתי את ההודעה השנייה, שלחתי לכם. כן, אבנר, אני רוצה לסגור את הישיבה.

אבנר (תושב): כשאמרת "ציבור", אני מאלה ששואלים אחרי חמישה חודשים "מה ראש העיר והעירייה החדשה עשו", אין לנו מושג. אין לנו מושג. אני בטוח שאתם עושים הרבה דברים, חלק מצליחים חלק לא מצליחים, אין לנו מושג מה העירייה עושה. זה הזמן להתחדשות בקטע הזה. לדוגמא, אני רואה בפוסטים שבית הקברות זה עכשיו Hot Potato, מה שככה, הבלגן שם. הנה, באה העירייה, והשיגה אישור, חתמה היום שהולך להיכנס כסף לשיפוץ, למה שהאזרחים לא ידעו את זה? זאת אומרת, מידע זה כוח. ברגע שאני שומע את המידע מהעירייה, אני לא ניזון לשמוע מהשכן שמשמיץ את העירייה או השכנה שלא הבינה, או בערוץ 2 או אני לא יודע מה.

אמנון סעד: אבנר, אני אגיד לך את זה במלוא הזהירות. אני אומר לך, גם יוסי וגם שימי עשו סיבוב. שימי מכיר את בית הקברות, אתה יודע, כמו על כף יד, לא כצעתה. יש שם אנשים שאיבדו את זה לגמרי. אני כתבתי להם "גם הוריי קבורים שם", מישהו כתב לי "כנראה שיש מישהו שיודע לכבד את הוריו ומישהו שלא". אז, בוא, אנחנו סופגים את זה. אתה צודק, תשמע. צריך לדבר את זה לציבור. דני, הוא לא מקבל שיתוף פעולה ממני כי, אני לא יודע, אני לא מתחבר לזה. יכול להיות שבהמשך זה כן יקרה, דני זה הדובר, שבאמת הוא משתדל, הוא רוצה כל היום להוציא הודעות-

אבנר (תושב): ביום שהציבור ידע מהעירייה או מראש העירייה, זה הרבה יותר בריא מאשר השמועות והפייסבוק והאני לא יודע מה, הרשתות החברתיות. תעמידו דברים על דיוקם-

אמנון סעד: מקבל את זה.

אורית חן: המיצג בכניסה ליהוד, אמנון, אני הייתי שמחה שהעירייה תיקח עליו אחריות-

אמנון סעד: אני מקבל את הביקורת הזאת.

פרוטוקול ישיבת מועצת עיר מן המניין
מס' 10/24 מיום 2/9/24

עמוד 28 מתוך 28

אורית חן: תקשיב, איזה מיצג. אתה נכנס ואתה רואה משהו כל כך מוזנח. וגם, אני אומרת לך, אני לא מדברת על מי הגיע לעצרת או לא הגיע לעצרת, אבל אני רואה את כמות האנשים שמגיעים לעצרת ומפעם לפעם אנחנו גדלים. צריך שם עוד כיסאות-

אמנון סעד: דאגנו לזה, יובב דאג באופן אישי-

מדברים יחד

אורית חן: תקשיב, המיצג בכניסה ליהוד מוזנח ברמות.

יובב גוניקמן: תראי, המיצג הזה של אייבי, יוזמה פרטית שלו. קודם כל, כל הכבוד לו. הוא משקיע שם, זה כל היום לטפל ולעשות והוא עושה את המקסימום שהוא יכול-

אורית חן: אבל אנחנו יכולים לקחת על זה גם אחריות?

יובב גוניקמן: לא יודע, צריך לבדוק אם אפשר לעזור, אני לא יודע אם אפשר לקחת אחריות על זה-

אורית חן: בסדר, לעזור. זה נראה זוועה.

אמנון סעד: טוב, א', אני רוצה רגע לסגור את הישיבה-

ורדי בושרי: אני לא סיימתי.

אמנון סעד: יש שאלות?

ורדי בושרי: לא, רק עוד-

אמנון סעד: לא משנה, נסגור את הישיבה ותדבר. אני פה, אני לא הולך. רגע, גיל המנכ"ל רוצה להגיד מילה אחת לפני שסוגרים את הישיבה.

גיל סימנהויז: אני רוצה רק לנצל את ישיבת המועצה לפני שראש העיר סוגר אותה, לנצל את הבמה ולהודות לכל עובדות ועובדי העירייה שעבדו סביב השעון כדי להבטיח ששנת הלימודים תיפתח, והיא נפתחה אתמול בצורה טובה. לזכור שלמעשה היו לנו בערך שבועיים לשיפוץ קיץ עם סיום הקייטנות, ומי שעבר בבי"ס ובגנים ראה מה הספקנו לעשות-

מחיאות כפיים

אמנון סעד: אתה רואה? זה קרדיט שאני מתחבר אליו, כשזה למישהו אחר.

שימי בונפיל: יישר כוח.

אמנון סעד: הישיבה סגורה.

הישיבה ננעלה.